

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศของเด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม การมีความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อและการป้องกันตนเองของเด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ชั้นปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 388 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างหลายชั้นและสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี One-Way ANOVA ผลการศึกษาพบว่า

เด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศในระดับสูง เด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นที่มีภูมิหลังต่างกันในเรื่องการศึกษา ระดับการศึกษาของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย และการมีกิจกรรมยามว่างทำ มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่แตกต่างกัน เด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นที่มีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมเกี่ยวกับการประสบสถานการณ์เสี่ยงต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศแตกต่างกัน เด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นมีความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อและการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ แต่การมีความรู้ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นควรมีความตื่นตัวต่อสภาพแวดล้อมที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ฝึกเป็นคนช่างสังเกต มีความสนใจข่าวสารบ้านเมือง เพื่อให้เกิดการระมัดระวังตัวและป้องกันตนเอง โดยเฉพาะการฝึกศิลปะป้องกันตัวให้เป็นกิจวัตร และเด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นควรมีกิจกรรมยามว่างทำ เพื่อเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ และเบี่ยงเบนความสนใจเรื่องเพศตรงข้าม ผู้ปกครองควรให้ความสนใจ อบรมสั่งสอน ให้ความรู้ที่ถูกต้องเพื่อเป็นเกราะป้องกันตนเองแก่บุตรหลานเมื่ออยู่ตามลำพัง